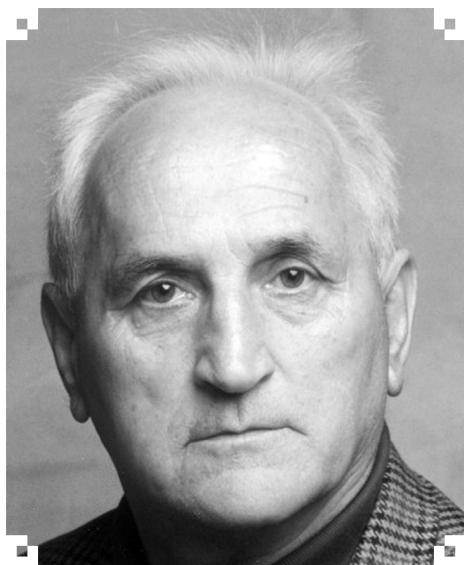

Alojzije Frković (1934. – 2016.)

povodom desete obljetnice smrti

Marijan Grubešić

Sveučilište u Zagrebu Fakultet šumarstva i drvne tehnologije

Kada se spominjemo značajnih osoba u šumarskom i lovačkom miljeu, koje su svojim radom trajno obilježile i zabilježile dio vremena i događanja tijekom svog života, neizostavno je ime Alojzija Frkovića, dipl. ing. šum. (20. 5. 1934. – 13. 7. 2016.)

Rođeni Goranin, cijeli svoj životni i radni put posvetio je rodnome kraju, kroz svoje šumarske i lovačke aktivnosti, te svojim marljivim „perom“ ovjekovječio svoje gotovo šezdesetogodišnje djelovanje.

Osnovno obrazovanje započeo je u rodnim Vratima, a visoko obrazovanje završio s diplomom na Šumsko-gospodarskom odsjeku Šumarskog fakulteta u Zagrebu 1960. godine. Iste godine započinje se u šumariji Crni Lug. Pored standardnih šumarskih poslova, posebno se posvećuje lovstvu, a osobito radi na obnovi u to vrijeme proriđenih fondova krupnih vrsta divljači, čime se razvija lovni turizam u Gorskom kotaru. Zbog iskazanog interesa i postignutih rezultata u domeni lovstva u lipnju 1967. imenovan je referentom za lovstvo Uprave Š. G. Delnice. U svibnju 1969. godine među prvima je u Hrvatskoj položio ispit za ocjenjivača lovačkih trofeja.

U Komisiju za krupnu divljač CIC-a (Conseil International de la Chasse et de la Conservation du Gibier) izabran je 1993. godine.

U Direkciju J. P. Hrvatske šume u Zagreb na poslove stručnog suradnika za lovstvo premješten je 1993., a 1995. godine raspoređen je na poslove savjetnika za lovstvo u Direkciji, u Uredu direktora.

Iako je proteklo već deset godina od kako nas je napustio, svakodnevni doticaj s njegovim nezaobilaznim radovima čini ga „besmrtnim“. Tijekom svog gotovo šezdesetogodišnjeg vrlo aktivnog, marljivog i pedantnog rada, napisao je nebrojeno naslova o šumarstvu i lovstvu. Njegovi tekstovi osobito su se često nalazili na stranicama Šumarskog lista i Lovackog vjesnika. Nema područja iz šumarstva i lovstva o kojem Alojzije nije napisao barem crticu vezanu za neko događanje. Nemoguće je pobrojati sve njegove objavljene članke, od znanstvenih časopisa, već spomenutih strukovnih glasila, dnevnog tiska i lokalnih medija (Novi list, Večernji list, Drvosječa, Goranski list, Drvo, Hrvatske šume, Goranski novi list, Priroda, Lovec, Lovacke novine, Veterinarska stanica, Trag, Jadranski lovac).

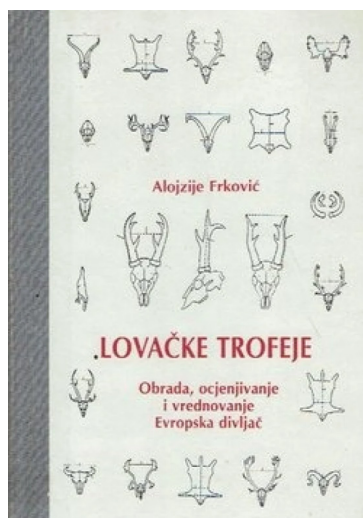
Ustrajnost u bilježenju svih detalja na dnevnoj bazi, kroz svoje poznate rokovnike, živa su kronika proteklog vremena. Bilježio je naizgled nebitne detalje, ali koji su sa vremenom dobivali na važnosti i koje je po potrebi koristio u prikazu pojedinih tema, odnosno u svojim kronikama.

Svojim radom ostvario je osobito važna djela koja će se još dugo vremena citirati i biti polazištem za buduća istraživanja i stručnu literaturu.

Ocjenjivanje lovačkih trofeja samo je jedno od područja u kojima osigurao temelje izradom priručnika. Tijekom svog rada kao ocjenjivač trofeja napisao je tri priručnika, sukladno izmjenama i dopunama kriterija za ocjenjivanje trofeja.

Prvi „Priručnik za ocjenjivanje lovačkih trofeja“ objavljen je 1981. godine. Dopunjeno i prošireno gradivo iste tematike nalazimo u drugom izdanju pod naslovom „Lovačke trofeje: obrada, ocjenjivanje i vrednovanje – evropska divljač objavljenom 1989. godine.

Treće izdanje objavljeno je 2006. godine pod istim naslovom kao i prvo, „Priručnik za ocjenjivanje lovačkih trofeja”.

Pored izdavanja priručnika, redovito je putem strukovnog glasila izvještavao o promjenama u načinu ocjenjivanja trofeja, održanim nacionalnim i međunarodnim ocjenjivanjima trofeja te ostvarenim rezultatima.

Drugi važan segment aktivnosti Alojzija Frkovića posvećen je zaštiti prirode, zaštiti staništa te osobito zaštiti ugroženih vrsta poput velikih zvijeri, kao što su medvjed, vuk i ris, te velikog tetrijeba.

Dugi niz godina bio je član povjerenstava za gospodarenje, odnosno upravljanje velikim zvijerima. Toj tematici također je posvetio brojne znanstvene i stručne radove kao i monografije. Posebno se istaknuo u izradi nacionalnih Planova gospodarenja medvjedom te Planova upravljanja vukom i risom u Hrvatskoj. Primjerice, u svojim radovima uvijek-ovječio je vrijeme dok se vuka „tamanilo” svim sredstvima (Akcija tamanjenja vukova u općini Delnice. *Lovački vjesnik* 11, 1963.-1964., str. 274-275.), potom akcije praćenja populacije pa sve do izrade Plana upravljanja vukom (Plan upravljanja vukom u Republici Hrvatskoj za razdoblje od 2010. do 2015.).

Treba istaknuti i njegovo značajno djelo koje je zahtijevalo izniman trud i upornost, a koje je objavljeno povodom 100. obljetnice izlaženja *Lovačko-ribarskog vjesnika* – Bibliografiju LRV. U bibliografiji je prikazao sve naslove u *Lovačko-ribarskom vjesniku*, naveo autore te razvrstao članke po tematskim područjima čime je omogućio jednostavan pristup lovačkim temama kroz 100 godina.

Gotovo da nije bilo teme ili događaja vezanih za šumarstvo i lovstvo, osobito na goranskom području, ali i u ostatku Hrvatske pa i na međunarodnoj razini, o kojoj Alojzije nije napisao i objavio barem kratku crticu. Držeći se latinske izreke „verba volant, scripta manent” (riječ lete, zapisano ostaje), spasio je mnoge događaje od zaborava.

Preko 400 različitih naslova i tema koje su ostavština Alojzija Frkovića najveće su blago svim budućim naraštajima.

Većina naslova može se pronaći u bibliografskom prikazu na stranicama Hrvatskog šumarskog društva (<https://www.sumari.hr/sumari/kart.asp?id=9200>).

Osim kroz pisanu ostavštinu, svoj rad, zapažanja i događaje uvijek-ovječio je i fotografijama, od kojih su brojne sastavni dio njegovih članaka ili stručne literature.

Djela koja nam je podario Alojzije Frković dragocjena su hrvatskom šumarstvu i lovstvu. Poput Kesterčaneka, Kozarca, Čeočića i Andrašića, koji su ostavili nezaobilazni pisani trag svojih vremena, Alojzije je obilježio „svoje vrijeme” i zasigurno pripada među znamenite Hrvate.

Hvala mu na bogatstvu koje za podijelio sa svima nama!

